

Reglugjörð

96
1. okt.

fyrir

útbú Landsbankans á Eskifirði.

1. gr.

Samkvæmt lögum um stofnun Landsbanka 18. sept. 1885, 9. gr., sbr. lög nr. 28, 22. október 1912, er sett á stofn útbú frá Landsbankanum á Eskifirði.

2. gr.

Stjórn og framkvæmd á störfum útbúsins hafa á hendi 2 menn, sem stjórn Landsbankans skipar, með 6 mánaða uppsagnarfresti, og eru þeir bókari og fjehirðir útbúsins. Hún ákveður, hvor þeirra skuli jafnframt vera framkvæmdarstjóri. Undirskrift þeirra beggja þarf til þess að skuldbinda útbúið. Hún skipar og, og með 6 mánaða uppsagnarfresti, eftirlitsmannu, er skal hafa nákvæmt eftirlit með öllum störfum, bókun og reikningsfærslu útbúsins; stjórn þess skal hafa, hann í ráðum með sjer, þegar um vandasöm mál eða stórar lánveitingar er að ræða. Honum ber að sannreyna, að minsta kosti einu sinni á hverjum ársfjórðungi, að sjóður útbúsins og öll verðskjöl þess sjeu fyrir hendi.

3. gr.

Stjórn Landsbankans er yfirstjórn útbúsins og gefur hún starfsmönnum þess nákvæmar starfsreglur, sem þeim skal skylt að fara eftir í öllum greinum. Skal stjórn útbúsins láta stjórn Landsbankans í tje, eða manni, sem hún kann að setja fyrir sína hönd, allar þær skýrslur og upplýsingar, rekstri útbúsins viðkomandi, er heimtaðar verða.

4. gr.

Allan kostnað við rekstur útbúsins greiðir Landsbankinn og tekur einnig tekjur þær, er útbúið fær.

5. gr.

Stjórn útbúsins ákveður, með samþykki stjórnar Landsbankans, vinnutíma þess, og skal annast um, að almenningi verði birt, hve nær það er opið til afgreiðslu; skulu þá bókari og fjehirðir jafnan vera báðir viðstaddir.

6. gr.

Útbúið skal hafa tvær peningahirslur. Aðalhirslan skal vera svo gjör, að henni verði ekki lokið upp nema með tveim lyklum, sem ekki eru eins. Hefir

96 bókari annan lykilinn að henni, en fjehirðir hinn. Þegar eitthvað er tekið út úr 1. okt. aðalhirslunni, skal rita það í bók og fjehirðir kvitta fyrir, en bókari kvitta fyrir þá er í hana er látið.

7. gr.

Fjehirði skal fengin önnur fjárhirsla, er hann geymir í það fje, sem hann hefir til daglegra þarfa útbúsins, og hefir hann einn lyklana að henni. Að jafnaði skal eigi geyma í henni meira fje en 5000 kr.

8. gr.

Öll áriðandi skjöl og bækur skulu bókari og fjehirðir láta inn í eldtrygga skápa, þegar störfum er lokið dag hvern.

9. gr.

Bókari og fjehirðir útkljá í sameiningu þau mál, sem varða útbúið; greini þá á, skal eftirlitsmaðurinn kvaddur til; og ræður þá úrslitum atkvæði framkvæmdarstjóra, ef eftirlitsmaðurinn veitir því samþykki sitt. En þá skal þegar tilkynna stjórn Landsbankans úrslitin og málavexti.

10. gr.

Starfsmenn útbúsins skulu vinna stjórn Landsbankans eið að því, að þeir með árvekni og samviskusemi skuli gegna störfum þeim, sem þeim eru falin, og ekki gjöra neinum óviðkomundi kunnugt um málefni útbúsins, nje segja frá viðskiftum einstakra manna við það.

11. gr.

Útbúið veitir bráðabirgðalán gegn trygging í fasteign með fyrsta veðrjetti; þó má í einstökum tilfellum veita lán gegn öðrum veðrjetti, ef sjerstakar ástæður mæla með því, þó svo að lásupphæðin með fyrsta og öðrum veðrjetti til samans fari eigi fram úr helmingi virðingarverðs.

12. gr.

Til þess að geta fengið lán úr útbúinu gegn fasteignarveði, þarf öll hin sömu skjöl og skilríki, sem tilgreind eru í 12. gr. endurskoðaðrar reglugjörðar fyrir Landsbankann 18. október 1911.

13. gr.

Útbúið lánar fje gegn sjálfskuldarábyrgð tveggja eða fleiri manna, er stjórn þess álitur fullnægjandi; þó skal leitað samþykkis stjórnar Landsbankans, þegar um stórlán er að ræða.

14. gr.

Útbúið lánar fje gegn handveði, svo sem arðberandi verðbrjefum og öðrum slíkum verðskjölum, er stjórn þess tekur gild. Veita má og lán gegn vátrygðum verslunarvörum, sem eru geymdar undir lás og innsigli útbúsins.

96
1. okt.

15. gr.

Útbúið veitir lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjelaga, þegar þau skilríki eru fyrir hendi, sem tekin eru fram í 15. gr. endurskoðaðrar reglugjörðar Landsbankans, þó skal stjórn Landsbankans í hvert sinn hafa veitt samþykki til lánveitingarinnar.

16. gr.

Útbúið kaupir og selur víxla og ávisanir, hvort sem greiðslustaður þeirra er hjer á landi eða erlendis, útlenda peninga og þjóðbankaseðla og auðseld arðberandi verðbrjef. Einnig tekur það að sjer innheimtu víxla og ávisana.

17. gr.

Útbúið kaupir og selur bankavaxtabjef veðdeildarinnar, og innleysir vaxtamiða þeirra, sem fallnir eru í gjalddaga. Bankavaxtabrjef, sem dregin hafa verið út til innlausnar og eru fallin í gjalddaga, skal útbúið jafnan innleysa annaðhvort með peningum, eða ávísun á Landsbankann.

18. gr.

Eftir því sem tók eru á, skiftir útbúið seðlum Landsbankans fyrir aðra seðla og fyrir aðra gjaldgenga peninga.

19. gr.

Hver sá, er skuld á að greiða til Landsbankans, getur greitt hana til útbúsins, fær hann þá bráðabirgðarkvittun fyrir upphæðinni. Útbúið útvegar með fyrstu ferð frá Landsbankanum aðalkvittun fyrir upphæðinni.

20. gr.

Útbúið lánar ekki minni upphæðir en 50 kr., og getur heimtað alt að 1 árs vexti fyrirfram af lánnum þeim, sem það veitir.

21. gr.

Útbúið lánar aldrei út á jarðarveð meira en helming virðingarverðs og út á húsveð í kaupstöðum og verslunarstöðum eigi meira en $\frac{2}{5}$ virðingarverðs (sbr. 11. gr.).

Út á húseignir lánar útbúið því aðeins, að þær sjeu vátrygðar í ábyrgðar-fjelagi, er stjórn Landsbankans tekur gilt og hefir umboðsmann á Eskifirði.

96

22. gr.

1. okt.

Peir er vilja fá lán úr útbúinu, skulu beiðast þess brjeflega og geta þeir fengið eyðublöð undir slík brjef ókeypis hjá því. Aðeins munnlegt svar er gefið upp á slíka beiðni, og getur enginn, er synjað er um lán, heimtað að honum sje gjörð grein fyrir hverjar ástæður sjeu til synjunarinnar.

23. gr.

Sjerhver skuldunautur útbúsins má greiða lán það, er hann hefir fengið, alt eða nokkurn hluta þess, áður en gjalddagi sá, er ákveðinn er í skuldabryfinu, er kominn, og fær hann þá endurgoldið til lögulegan hluta vaxta þeirra, er hann hefur fyrirfram greitt af upphæð þeirri, sem hann greiðir fyrir rjettan gjalddaga, en þó eigi hærri vexti en útbúið á þeim tíma greiðir af sparisjóðsinnlögum, og því aðeins, að vaxtaupphæðin nemi meiru en 3 kr.

24. gr.

Lán gegn fasteign, handveði eða sjálfskuldarábyrgð veitist eigi til lengri tíma en til eins árs í senn.

25. gr.

Hvorki stjórnendur nje aðrir starfsmenn útbúsins mega sjálfir taka lán úr útbúinu, ábyrgjast lán úr því, nje vera umboðsmenn annara við lántöku úr því.

26. gr.

Stjórn Landsbankans ákveður hvernig hagað er bókun og reikningsfærslu útbúsins, þannig, að jafnan er auðvelt að kynna sjer fjárhag þess.

27. gr.

Útbúið tekur á móti fje í hlaupareikning, en um vexti af því fer eftir samningi við stjórn þess.

28. gr.

Sá er fje leggur í hlaupareikning, getur, ef hann óskar, fengið sjerstaka viðskiftabók, er stjórn útbúsins löggildir, og greiðir hann 1 kr. fyrir hana. Hann getur ráðstafað fje því, er hann á í hlaupareikningi, eins og hann vill, hvort heldur tekið það út sjálfur eða ávísað öðrum, þótt viðskiftabók sje eigi sýnd í hvert skifti, en færa skal greiðsluna í viðskiftabókina, þegar komið er með hana í útbúið í næsta skifti á eftir; skulu þá bókarí og fjehirðir rita nöfn sín við greiðsluna og er það full sönnun fyrir henni.

29. gr.

Sá sem vill hefja fje eða ávísu öðrum fje úr hlaupareikningi, án þess að viðskiftabók sje sýnd, skal nota til þess ávisanaeyðublöð, sem útbúið lætur mönnum í tje í þessu skyni. Skyldi fram koma fölsk hlaupareikningsávisun eða framsal, ber útbúið enga ábyrgð á skaða þeim, sem innstæðueigandi kann að líða við það. Hið sama gildir þótt handhafi viðskiftabókar fái útborgað fje úr henni án lögheimildar.

30. gr.

Í ávísunum, sem gefnar eru út á innstæðu í hlaupareikningi, verður upphæðin að vera tilgreind í tölustöfum og bókstöfum. Sje krónuupphæðin tilgreind öðruvísi með tölustöfum en með bókstöfum, er útbúið ábyrgðarlaust, hvora upphæðina sem það borgar.

31. gr.

Heimilt er hverjum að sjá hlaupareikning sinn í útbúinu, svo og umboðsmanni hans, en óviðkomandi mönnum verða eigi gefnar neinar upplýsingar um hann.

32. gr.

Útbúið tekur fje til ávöxtunar með sparisjóðskjörum, minst 1 kr. í senn. En þó er það eigi skylt til að taka á móti stórfje til ávöxtunar, þegar stjórn þess álitur það óhagnað fyrir útbúið.

33. gr.

Þegar innstæðan nemur 5 krónum, reiknast vextir af henni frá næsta degi eftir að fjeð er lagt inn, þó eigi í minni þörtum en heilum aurum. Vextir reiknast til 31. desbr. ár hvert, og leggjast þá þegar við höfuðstólinn. Af upphæðum, er nema 500 kr. eða þar yfir, er útbúið eigi skylt að greiða vexti, þegar upphæðir þessar standa inni skemur en 2 mánuði.

34. gr.

Af fje því sem útbúið ávaxtar með sparisjóðskjörum, verður greitt það, er menn óska eftir án uppsagnarfrests, þegar útbússtjórnin sjer sjer það fært, en heimta má að upphæðum frá 300—800 kr. sje sagt upp með viku fyrirvara og upphæðum þar yfir með 3ja mánaða fresti. Án 3ja mánaða uppsagnarfrests er útbúinu eigi skylt að borga meira en 1000 kr. á mánuði hverjum úr sömu viðskiftabók.

35. gr.

Þeim, er í fyrsta sinn leggur fje inn með sparisjóðskjörum, er fengin við-

96 skiftabók, sem hann greiðir 25 auru fyrir. Útbússtjórnin ákveður hvort sú borg-
1. okt. un er tekin fyrirfram eða þegar bókin er útskrifuð eða ónýtt.

Í hvert skifti sem fje er lagt inn eða tekið út úr sparisjóði skal það um leið vera ritað í viðskiftabókina. Þó má í sjerstökum tilfellum taka við fje, án þess að bókin sje sýnd, gegn kvittun bókara og gjaldkera.

Heimilt er að stofna sjerstaka deild við sparisjóðinn þar sem taka má við innlögum og ávísu á innstæðuna án þess að viðskiftabókin sje sýnd. Skulu slík innlög og útborganir færast í viðskiftabókina þegar hún er næst sýnd í útbúinu. Viðskiftabækur við þá deild skulu greinilega bera með sjer, að gefa megi út ávísanir á innstæðuna.

Fyrir innlögum og útborgunum kvittar bókar og gjaldkeri í viðskiftabókina, og er það full sönnun fyrir greiðslunni.

Það er eigi á ábyrgð útbúsins, þótt handhafi viðskiftabókar hafi eigi haft löglega heimild frá eiganda hennar til að fá útborgað fje það, er viðskiftabókin hljóðar um eða eitthvað af því. Sama gildir og um falskar ávísanir á sparisjóðsinnstæðu, ef fram kynnu að koma.

Vexti skal innfæra í viðskiftabækurnar þegar þær í fyrsta skifti eftir 14 janúar ár hvert eru sýndar í útbúinu. Útbússtjórnin löggildir viðskiftabækurnar.

36. gr.

Glatist viðskiftabók, ber eiganda að snúa sjer til útbússtjórnarinnar, er annast um að handhafa hennar verði stefnt samkvæmi 10. gr. bankalaga 18. september 1885. Kostnaðinn greiðir eigandi.

37. gr.

Útbússtjórninni er heimilt að segja lausu fje, sem er á vöxtum í útbúinu með sparisjóðskjörum, með 12 vikna fresti. Skal annaðhvort rita uppsögnina í viðskiftabókina eða gefa út auglýsing um hana, er sje birt í því blaði í Reykjavík, er stjórnarvaldaauglýsingar skulu birtar í; svo og einnig í blaði, er út kemur á Austurlandi.

Eftir gjalddaga eru engir vextir greiddir af því sem upp er sagt.

38. gr.

Ef eigandi innstæðufjár hvorki leggur inn fje nje tekur út í 15 ár samfleytt, verður hætt að greiða vexti af því, og verður þá með auglýsingu, er birta skal með missiris fyrirvara á þann hátt, sem segir í 36. gr., skorað á eiganda að hirða fjeð. Gefi hann sig ekki fram áður en fresturinn er liðinn, er viðskiftabók hans ógild, en fjeð rennur ásamt vöxtum til útbúsins; þó skal stjórn Landsbankans, ef rjettur eigandi gefur sig fram innan 5 ára, láta greiða honum fjeð að meira eða minna leyti, ef ráðherra leyfir.

39. gr.

Útbússtjórnin ákveður með samþykki Landsbankans, hve háa vexti skuli greiða af innlögðu fje með sparisjóðskjörum. Ef stjórn Landsbankans ákveður lækkun á sparisjóðsvöxtum, skal birta breytinguna í blaði því í Reykjavík, er flytur stjórnarvaldaauglýsingar, og að minsta kosti í einhverju öðru blaði þar og í blaði, er út kemur á Austurlandi. Skal vaxtalækkunin ganga í gildi á þeim tíma, er stjórn Landsbankans ákveður.

96
1. okt.

40. gr.

Mönnum verða eigi gefnar upplýsingar um inneign annara í sparisjóði.

41. gr.

Sá, er tekið hefir alt út úr viðskiftabók sinni, eða hún er útskrifuð, skal skila henni í útbúið, og sje hún útskrifuð, fær hann aðra bók ókeypis, ef hann vill halda viðskiftunum áfram.

Í stjórnarráði Íslands, 1. október 1917.

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson.